

РЕШЕНИЕ

№ 3835

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **1951** по описа за **2013** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма], чрез процесуалния представител адв. Ж. със служебен адрес [населено място], [улица], срещу решение от 12.07.2012 г. по НАХД № 15332 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 116-ти състав, е изменил наказателно постановление (НП) № 23-2202551/ 23.03.2011 г., издадено от директора дирекция „Инспекция по труда“ (Д.) – С., с което на „ [фирма], за нарушение на чл. 61 ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), като наложената имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ. в размер на 5000 лв., е намалена от съда на 1 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], с която се иска отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно. Касаторът твърди, че неправилно въззивният съд е приел, че между касатора и П. И. М. няма валиден сключен трудов договор. Счита, че дружеството [фирма] по отношение на лицето П. М. е действал в качеството на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ по сключен писмен граждански договор № 1 за периодично /зимно/, а не постоянно почистване на фитнес зала. наведените доводи обуславят касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1, вр. ал.2 НПК.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – редовно призован, се представлява от юрк. Д..

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд София град, IV касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора.

В хода на съдебното производство пред СРС безспорно е установено, че при извършена проверка на 13.01.2011 г. във фитнес зала, находяща се в [населено място], Стадион „В. Л.“, стопанисван от [фирма], длъжностни лица от Дирекция "Инспекция по труда" – С. са констатирани, че П. И. М. полага труд като „хигиенист“, с работно време от 07.00 ч. до 17.00 ч., без сключен в писмена форма трудов договор. За това на [фирма] е съставен АУАН за нарушение чл. 61, ал. 1 от КТ. Същият е връчен на 27.01.2011 г. на нарушителя, който го е подписал без възражение. В законоустановения тридневен срок не е постъпило писмено възражение. Впоследствие на 23.03.2011 г. е издадено процесното наказателно постановление № 22-2202551, с което на [фирма] за нарушение на чл. 61 ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв., на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ.

Софийски районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, намерил е необоснованост само относно размера на санкцията, поради което е изменил НП и е намалил санкцията до минималния предвиден в закона размер от 1500 лв., по съображения, че не са изложени изрични мотиви, защо санкцията е наложена в по-висок размер, преценена е степента на обществена опасност на деянието.

Административен съд – София град, IV-ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие с доказателствата и приложимите правни норми и следва да бъде оставено в сила. Настоящият съдебен състав приема, че възприетата от районния съд фактическа обстановка съответства на събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до верни правни изводи, като е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства.

Направените от СРС изводи се споделят от касационната инстанция. Неоснователни са касационните доводи, че М. е полагала труд във връзка с изпълнение на сключен писмен граждански договор № 1 за зимно почистване на фитнес зала. Тази теза съдът възприема като защитна, същата не съответства на произтичащите от другите

доказателства по делото факти, които от своя страна намира за неопровергани. Видно от установеното при проверката на служителите на Д. и собственооръчно попълнената декларация от посоченото лице, към датата на проверката работи като „хигиенист“ на конкретно работно място и с работно време при пет дневна работна седмица, с договорено възнаграждение с касатора, без да е сключен писмен трудов договор. Обоснован е изводът на СРС, че е нарушен чл. 61,ал.1 КТ. Тази разпоредба, правилно посочена като нарушена в АУАН и НП, изисква да бъде сключен трудов договор преди постъпването на работа. Сключеният на 21.01.2011г. трудов договор с лицето във връзка с даденото задължително предписание от 20.01.2011г., с което е обявявано и правотоношението за трудово, е неотносим към преценката за осъществения състав на нарушение на чл. 61,ал.1 КТ и не обуславя отпадане на отговорността, предвидена по чл.414,ал.1 от същия кодекс за това нарушение.

Въз основа на горното, касационната инстанция счита, че административно-наказателната отговорност на касатора е правилно ангажирана, деянието е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба, правилно е намален размера на имуществената санкция и не е налице соченото касационно основание. Оспореното решение като постановено при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.07.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 15332 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 116-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.